

af sager fra de i lov nr. 56 af 21. marts 1956 under § 2 a og b nævnte retskredse som helhed skal foregå ved landsretten.

Præsidenten har dernæst udtalt, at det ville være hensigtsmæssigt, om tilsvarende ordning kunne gennemføres i størst muligt omfang for så vidt angår retskredse, der ligger i en sådan nærhed af København, at hensynet til de mødende sagførere og sagens parter og vidner ikke afgørende taler derimod. For så vidt der måtte være mulighed for også at bringe den nyoprettede Hørsholm retskreds ind under den ovennævnte ordning, vil han derfor anse det for meget ønskeligt, om der tilvejebringes hjemmel herfor.

Af hensyn til muligheden for eventuelt senere at udvide ordningen til at omfatte yderligere retskredse har præsidenten tilføjet, at det formentlig vil være hensigtsmæssigt, om der tilvejebringes hjemmel for, at der i de enkelte tilfælde ved kongelig anordning kan træffes bestemmelse om sagernes behandling i overensstemmelse med reglen i retsplejelovens § 338, stk. 2, 1. punktum, således at

ændring i retsplejeloven i hvert enkelt tilfælde undgås.

Præsidentens udtalelser er i det hele tiltrådt af Sagførerrådet.

Præsidenten for Vestre Landsret har ligeledes erklæret, at han fuldt ud kan tiltræde det af præsidenten for Østre Landsret udtalte om ønskeligheden af, at der skabes hjemmel for i videre omfang end hidtil at henlægge forberedelsen af landsretssager til landsretterne.

Idet justitsministeriet ganske kan slutte sig til det af landsretspræsidenterne og Sagførerrådet udtalte, foreslås det, at det ved kongelig anordning skal kunne bestemmes, at forberedelsen af landsretssager skal foregå ved landsretten også for så vidt angår sager hidrørende fra andre retskredse end dem, der har tingsted i den retskreds, hvor landsretten har sit sæde. Sådan bestemmelse vil i det enkelte tilfælde kun blive udfærdiget efter indstilling fra præsidenten for vedkommende landsret og efter forhandling med vedkommende dommere.